

Секція 12. ЕКОНОМІКО-ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ МЕРЕЖНОЇ ЕКОНОМІКИ

І.Г. Бубенець, канд. екон. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

В.В. Янчев, ст. викл. (*ХДУХТ, Харків*)

СИСТЕМА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОГО ПРАЦІВНИКА ВИЩОЇ ШКОЛИ

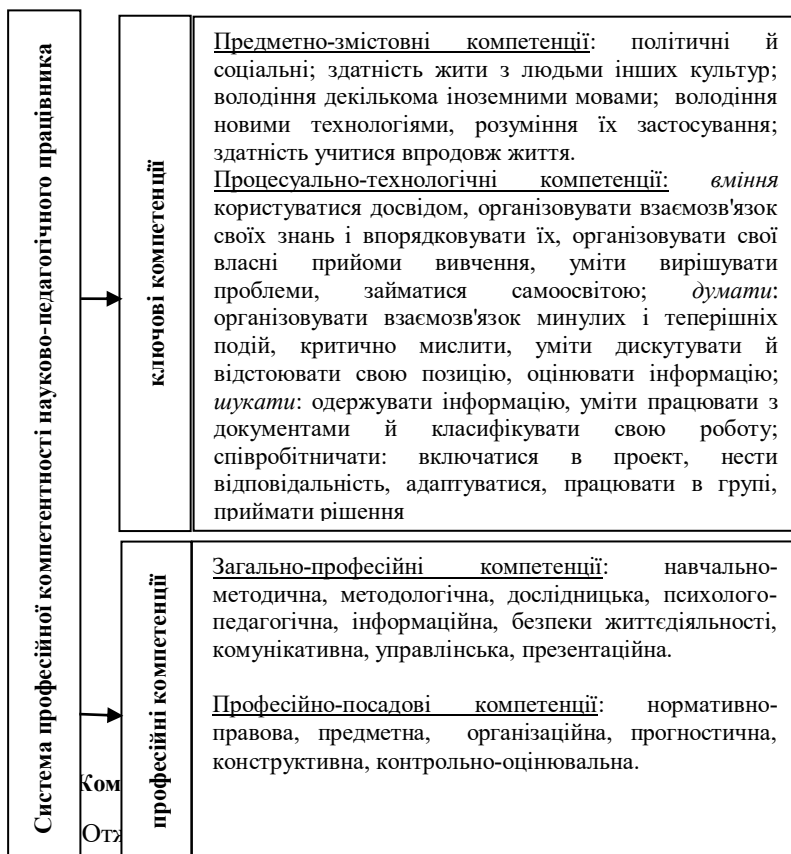
В умовах сучасного господарського розвитку, попит на високий професіоналізм випускника закладу вищої освіти, здатного працювати в системах, що постійно змінюються, збільшується. У зв'язку з цим на сьогодні постає проблема впровадження компетентнісного підходу до галузі освіти, нового підходу до підготовки майбутніх фахівців не як до оволодіння набором знань, умінь та навичок, а як до набуття компетенцій та можливостей випускника вирішувати професійні завдання в мінливих умовах.

Відзначимо, що якість підготовки фахівця залежить не тільки від змісту освіти, а й від того, хто безпосередньо реалізує цей зміст. У вищій школі завжди високо цінувалася і цінується компетентність науково-педагогічного працівника. Проте, він повинен бути не просто носієм знань, а й здатним породжувати ці знання, займаючись самоосвітою, науково-дослідною роботою залучаючи до неї студентів.

У сучасній науково-педагогічній літературі немає однозначного тлумачення поняття професійної компетентності науково-педагогічного працівника закладу вищої освіти (ЗВО). Тому визначення сутності та розробка моделі системи професійної компетентності науково-педагогічного працівника вищої школи як менеджера освітньо-виховного процесу є актуальною проблемою.

Більшість дослідників вважають, що професійна компетентність набувається у процесі підготовки, підвищення кваліфікації або самоосвіти науково-педагогічних працівників ЗВО. Проте, немає єдності щодо структури та змісту професійної компетентності науково-педагогічного працівника вищої школи. Проаналізувавши сучасні наукові праці таких вчених, як О. Пометуна, І. Холковської, Ф. Шарипова, Н. Бібіка, Р. Гуревича та ін., присвячені дослідженню професійної компетентності викладача, ми зробили висновок, що професійна компетентність науково-педагогічного працівника вищої школи – це складний комплекс, який містить ключові (предметно-змістовні, процесуально-технологічні) та професійні (загально-професійні, професійно-посадові) компетенції, які у сукупності впливають на якість професійної діяльності в освіті.

За основу розробки моделі системи компетентності науково-педагогічного працівника ЗВО ми обрали бінарну класифікацію компетенцій: першу групу складають компетенції, які є загальними для всіх фахівців різних профілів (ключові компетенції); другу групу складають професійні компетенції, які є базовими для всіх спеціальностей ЗВО та компетенції, що обумовлені предметною галуззю діяльності (рис.).

Працівника ЗВО виявляється у рівні розвитку ключових і професійних компетенцій особи, сприяє ефективній реалізації посадових функцій та створенню цінності під час надання освітніх послуг.

Л.М. Зарецька, ст. викл. (ХДУХТ, Харків)

РОЛЬ ІНСТИТУТІВ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ОСВІТНЬОЇ ПОЛІТИКИ